

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/1831**z dnia 7 października 2015 r.****ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1144/2014 w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych wdrażanych na rynku wewnętrznym i w państwach trzecich**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1144/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych wdrażanych na rynku wewnętrznym i w państwach trzecich oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 3/2008 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 3, art. 13 ust. 2 akapit drugi, art. 14 ust. 1 akapit drugi oraz art. 25,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (UE) nr 1144/2014 uchylono rozporządzenie Rady (WE) nr 3/2008 ⁽²⁾ i ustanowiono nowe zasady dotyczące działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych wdrażanych na rynku wewnętrznym i w państwach trzecich. W rozporządzeniu tym powierzono również Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych i wykonawczych w tym zakresie. Aby zapewnić sprawne funkcjonowanie i jednakowe stosowanie nowych ram prawnych, niektóre przepisy należy przyjąć w drodze takich aktów prawnych. Akty te powinny zastąpić rozporządzenie Komisji (WE) nr 501/2008 ⁽³⁾, które zostaje uchylone rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/1829 ⁽⁴⁾.
- (2) Działania informacyjne i promocyjne nie powinny być ukierunkowane na produkty konkretnego pochodzenia. Niemniej jednak zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1144/2014 pochodzenie produktów można wskazać pod pewnymi warunkami. Należy ustanowić przepisy w celu zapewnienia w szczególności, aby odniesienie do pochodzenia nie osłabiało głównego przekazu Unii w programie.
- (3) Aby uniknąć ryzyka wprowadzenia docelowych odbiorców w błąd co do różnicy między ogólną kampanią odnoszącą się do pochodzenia a kampanią odnoszącą się do konkretnych produktów zarejestrowanych w unijnych systemach jakości z chronionym oznaczeniem geograficznym, odniesienie do pochodzenia powinno być ograniczone wyłącznie do pochodzenia krajowego. Niemniej jednak, biorąc pod uwagę wykaz kwalifikujących się systemów określonych w art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1144/2014, w przypadku tych konkretnych programów możliwe powinno być wskazanie pochodzenia w sposób odmienny niż poprzez wskazanie pochodzenia krajowego. Ponadto powinno być możliwe wskazanie pochodzenia ponadnarodowego, takiego jak: nordyckie, alpejskie lub śródziemnomorskie, gdyż odpowiada to paneuropejskiemu wspólnemu odniesieniu.
- (4) Działania informacyjne i promocyjne nie powinny być ukierunkowane na konkretny znak handlowy. Niemniej jednak zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1144/2014 znaki handlowe produktów można wskazać podczas pewnych działań i pod pewnymi warunkami. Ekspozycja znaków handlowych powinno być ograniczone do prezentacji i degustacji, a mianowicie do działań mających na celu szczególnie zwiększenie sprzedaży, oraz do odpowiednich materiałów informacyjnych i promocyjnych prezentowanych podczas tych konkretnych działań. Należy ustanowić zasady gwarantujące jednakową widoczność wszystkich znaków handlowych oraz stosowanie w ich przypadku formatu graficznego mniejszego od formatu głównego przekazu Unii w kampanii. W celu zapewnienia, aby nieukierunkowany na konkretny znak handlowy charakter działań pozostał niezmieniony, należy ustanowić przepisy zapewniające ekspozycję wielu znaków handlowych, z wyjątkiem należyście uzasadnionych okoliczności, oraz ograniczenie powierzchni przeznaczonej na znaki handlowe do maksymalnej wartości procentowej obszaru służącego do przekazywania informacji.
- (5) Rozporządzenie (UE) nr 1144/2014 umożliwia organizacjom inicjującym wdrażanie pewnych części ich programów. Należy ustanowić zasady stosowania tych przepisów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 4.11.2014, s. 56.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 3/2008 z dnia 17 grudnia 2007 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym i w krajach trzecich (Dz.U. L 3 z 5.1.2008, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 501/2008 z dnia 5 czerwca 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 3/2008 w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym i w krajach trzecich (Dz.U. L 147 z 6.6.2008, s. 3).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/1829 z dnia 23 kwietnia 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1144/2014 w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym i w państwach trzecich (zob. s. 3 niniejszego Dziennika Urzędowego).

- (6) Programy proste mają być realizowane w ramach zarządzania dzielonego między państwa członkowskie i Unię zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 ⁽¹⁾, natomiast programy, w których uczestniczy wiele państw, mają być finansowane na podstawie zasad zarządzania bezpośredniego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽²⁾. Ponieważ ta sama organizacja inicjująca mogłaby zajmować się zarówno programem prostym, jak i programem, w którym uczestniczy wiele państw, zasady realizacji obu rodzajów programów powinny różnić się w jak najmniejszym stopniu. W tym celu programy proste powinny podlegać zasadom, które są równoważne przepisom rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 dotyczącym dotacji, które to przepisy mają zastosowanie do programów, w których uczestniczy wiele państw, i dotyczą na przykład braku wymogu złożenia wadium w celu zapewnienia należytego wykonania umowy.
- (7) Państwa członkowskie są odpowiedzialne za należyte wdrażanie programów prostych wybranych przez Komisję. Należy ustanowić przepis dotyczący wyznaczenia organów krajowych odpowiedzialnych za wdrożenie niniejszego rozporządzenia. Aby zapewnić jednolite warunki, należy ustanowić przepisy odnoszące się do zawierania umów dotyczących wdrażania wybranych programów prostych. W tym celu Komisja powinna zapewnić państwom członkowskim wzór umowy i należy określić rozsądny termin zawarcia umów. Ze względu na różne rodzaje działań, które mogą być przewidziane w programie, należy jednak zapewnić elastyczność w odniesieniu do daty rozpoczęcia wdrażania programu.
- (8) W interesie należytego zarządzania finansami organizacje inicjujące i organy wdrażające powinny być zobowiązane do prowadzenia rejestrów i innej dokumentacji potwierdzającej niezbędną do wykazania prawidłowego wdrażania programu oraz kwalifikowalności kosztów zadeklarowanych do finansowania unijnego.
- (9) Państwa członkowskie powinny kontrolować wdrażanie programów prostych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1306/2013. Powinny być także zobowiązane do zatwierdzania wyboru organu wdrażającego przed zawarciem umowy z daną organizacją inicjującą i do sprawdzenia każdego wniosku o płatność przed dokonaniem jakiegokolwiek płatności. Z wyjątkiem wniosku o wypłatę zaliczki wszystkie wnioski o płatność powinny zawierać sprawozdanie finansowe z deklaracją i wyszczególnieniem kosztów kwalifikowalnych poniesionych przez organizację inicjującą, sprawozdanie na temat technicznego wykonania programu oraz dodatkowo sprawozdanie z oceny wniosków o wypłatę salda.
- (10) W celu uproszczenia oraz zmniejszenia obciążenia administracyjnego długość okresów, których dotyczą sprawozdania okresowe i odpowiednie wnioski o płatność, należy ustalić na jeden rok. Ponadto przy wnioskowaniu o zwrot pewnych kwot należy przedłożyć poświadczenie sprawozdania finansowego, wydane przez niezależnego, wykwalifikowanego audytora. Poświadczenie to powinno stanowić dla państw członkowskich dowód co do kwalifikowalności zadeklarowanych kosztów.
- (11) W celu umożliwienia państwom członkowskim sprawdzenia, czy materiały wyprodukowane w kontekście wdrażania programu są zgodne z prawem Unii, jak określono w art. 14 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1144/2014, a w szczególności czy zastosowano przepisy dotyczące głównego przekazu Unii, wskazania pochodzenia i eksponowania znaków handlowych, należy ustanowić przepis wymagający przedkładania państwu członkowskiemu wykorzystywanych materiałów, w tym materiałów wizualnych.
- (12) Aby zapewnić organizacjom inicjującym środki finansowe na początek, należy określić ustalenia dotyczące wypłaty zaliczek. Aby skutecznie chronić interesy finansowe Unii, wypłata zaliczki powinna być objęta zabezpieczeniem. Zabezpieczenie to powinno pozostawać w mocy do momentu wypłaty salda, kiedy to zaliczka jest rozliczana. Ponieważ organizacje inicjujące mające siedzibę w państwach członkowskich otrzymujących pomoc finansową mogą napotkać trudności z zapewnieniem zabezpieczenia całej kwoty, która może być wypłacona jako zaliczka, należy ustanowić przepis szczegółowy umożliwiający tym organizacjom otrzymanie zaliczki w dwóch częściach.
- (13) W interesie należytego zarządzania finansami należy ustanowić przepisy nakładające wymóg, by zaliczki i płatności pośrednie nie przekraczały całkowitego wkładu Unii z marginesem bezpieczeństwa.
- (14) W świetle doświadczeń należy określić przedmiot kontroli na miejscu przeprowadzanych przez państwa członkowskie, a w szczególności ich częstotliwość, zakres i lokalizację. Należy zatem wymagać, żeby każdy program został objęty kontrolą na miejscu co najmniej raz w trakcie jego wdrażania. Biorąc pod uwagę fakt, że działania informacyjne i promocyjne są realizowane w różnych terminach i często mają ograniczony czas

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

trwania, oraz fakt, że niektóre programy są wdrażane poza terytorium państwa członkowskiego, z którego pochodzi organizacja inicjująca, lub poza Unią, kontrole na miejscu powinny być przeprowadzane w lokalach organizacji inicjujących oraz w stosownych przypadkach w lokalach organu wdrażającego.

- (15) Oprocentowanie w przypadku nienależnych płatności powinno być dostosowane do odpowiedniej stopy procentowej mającej zastosowanie do programów, w których uczestniczy wiele państw.
- (16) W celu oceny skuteczności i efektywności programów informacyjnych i promocyjnych należy ustanowić przepisy wymagające odpowiedniego monitorowania i oceny programów, jak również ogólnych wyników polityki promocji zarówno przez organizacje inicjujące, jak i przez państwa członkowskie.
- (17) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy wykonawcze na potrzeby stosowania rozporządzenia (UE) nr 1144/2014 w odniesieniu do widoczności pochodzenia i znaków handlowych w ramach programów prostych i programów, w których uczestniczy wiele państw, a także przepisy, na mocy których organizacja inicjująca może zostać upoważniona do wdrażania pewnych części programu prostego.

Niniejsze rozporządzenie ustanawia również przepisy szczegółowe dotyczące zawierania umów, zarządzania programami prostymi, monitorowania i kontroli programów prostych oraz systemu wskaźników na potrzeby oceny skutków programów informacyjnych i promocyjnych.

ROZDZIAŁ II

PRZEPISY WSPÓLNE DLA PROGRAMÓW PROSTYCH I PROGRAMÓW, W KTÓRYCH UCZESTNICZY WIELE PAŃSTW

SEKCJA 1

Widoczność pochodzenia

Artykuł 2

Wymogi ogólne dotyczące wskazywania pochodzenia we wszystkich materiałach informacyjnych i promocyjnych

1. Głównym przekazem programu jest przekaz Unii i przekaz ten nie może być skupiony na określonym pochodzeniu.
2. Każde wskazanie pochodzenia musi spełniać łącznie następujące warunki:
  - a) nie ogranicza swobodnego przepływu produktów rolnych i artykułów spożywczych z naruszeniem przepisów art. 34 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
  - b) nie zachęca konsumentów do zakupu towarów krajowych wyłącznie ze względu na ich pochodzenie i odnosi się do szczególnych cech produktu, a nie wyłącznie pochodzenia; oraz
  - c) uzupełnia główny przekaz Unii.

3. Główny przekaz Unii w programie nie może być przesłaniany materiałami związanymi z pochodzeniem produktu, takimi jak: obrazy, kolory, symbole lub muzyka. Wskazanie pochodzenia znajduje się w miejscu innym niż to poświęcone głównemu przekazowi Unii.

4. Wskazanie pochodzenia w materiałach informacyjnych i promocyjnych jest ograniczone do materiałów wizualnych. Materiały audio nie mogą zawierać wskazania pochodzenia.

Artykuł 3

Konkretne wskazanie pochodzenia w materiałach informacyjnych i promocyjnych, o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr 1144/2014

1. Wskazanie pochodzenia w materiałach informacyjnych i promocyjnych, o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr 1144/2014, jest ograniczone do pochodzenia krajowego, a mianowicie nazwy państwa członkowskiego, lub do wspólnego pochodzenia ponadnarodowego. Wskazanie pochodzenia może być jednoznaczne lub dorozumiane.

2. Warunki określone w art. 4 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr 1144/2014 muszą być spełnione oraz uwzględnia się widoczność tekstu lub symbolu, w tym obrazów i prezentacji ogólnej, które odnoszą się do pochodzenia, w porównaniu z widocznością tekstu lub symbolu, które odnoszą się do głównego przekazu Unii w programie.

Artykuł 4

Wskazanie pochodzenia w materiałach informacyjnych i promocyjnych, w których mowa jest o systemach kwalifikujących się na mocy art. 5 ust. 4 lit. c) i d) rozporządzenia (UE) nr 1144/2014

1. W działaniach informacyjnych i promocyjnych przywołujących systemy kwalifikujące się na mocy art. 5 ust. 4 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1144/2014 można wskazać nazwę regionów najbardziej oddalonych w powiązanych symbolach graficznych, pod warunkiem że spełnione są warunki określone w rozporządzeniu delegowanym Komisji (WE) nr 179/2014 ⁽¹⁾, oraz w powiązanych materiałach wizualnych, pod warunkiem że spełniają one warunki określone w art. 4 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr 1144/2014.

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 1, w działaniach informacyjnych i promocyjnych przywołujących systemy kwalifikujące się na mocy art. 5 ust. 4 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1144/2014, zawierające w nazwie odniesienie do pochodzenia, można wskazać to konkretne pochodzenie, pod warunkiem że działania te spełniają warunki określone w art. 4 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr 1144/2014.

SEKCJA 2

Widoczność znaków handlowych

Artykuł 5

Wymogi ogólne

1. Przez znaki handlowe, o których mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 1144/2014, rozumie się znaki towarowe zdefiniowane w art. 4 i 66 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 ⁽²⁾ lub w art. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 179/2014 z dnia 6 listopada 2013 r. uzupełniające rozporządzenie (UE) nr 228/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do rejestru podmiotów gospodarczych, kwoty pomocy z tytułu wprowadzania produktów do obrotu poza regionem, znaku graficznego, zwolnienia z przywozowych należności celnych w odniesieniu do niektórych sztuk bydła i finansowania niektórych środków odnoszących się do szczególnych środków w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów najbardziej oddalonych Unii Europejskiej (Dz.U. L 63 z 4.3.2014, s. 3).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78 z 24.3.2009, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. L 299 z 8.11.2008, s. 25).

2. Znaki handlowe promowanych produktów organizacji inicjujących są widoczne tylko podczas prezentacji i degustacji.

Stosuje się następujące definicje:

- a) „prezentacje” oznaczają wszystkie sposoby prezentacji zalet produktu lub programu potencjalnemu klientowi, aby zachęcić go do zakupu produktu podczas targów lub wydarzeń przeznaczonych dla przedsiębiorstw oraz na stronach internetowych;
- b) „degustacje” oznaczają wszelkie działania, w ramach których potencjalny klient może spróbować produktu podczas targów lub wydarzeń przeznaczonych dla przedsiębiorstw oraz w punkcie sprzedaży.

3. Znaki handlowe mogą być również widoczne na materiałach informacyjnych i promocyjnych eksponowanych lub rozprowadzanych podczas prezentacji i degustacji.

4. Organizacje inicjujące eksponujące znaki handlowe muszą spełniać następujące warunki:

- a) uzasadniają we wniosku dotyczącym programu, dlaczego wskazanie znaków handlowych jest konieczne do osiągnięcia celów kampanii, i potwierdzają, że eksponowanie znaków handlowych jest ograniczone do prezentacji i degustacji;
- b) przechowują dowody na to, że wszyscy członkowie danej organizacji inicjującej otrzymali równe szanse eksponowania swoich znaków handlowych;
- c) dopilnowują, by:
  - (i) znaki handlowe były eksponowane razem w równie widoczny sposób, w miejscu innym niż to poświęcone głównemu przekazowi Unii;
  - (ii) eksponowanie znaków handlowych nie osłabiało głównego przekazu Unii;
  - (iii) główny przekaz Unii nie był przesłonięty materiałami opatrzonymi znakiem handlowym, takimi jak: obrazy, kolory, symbole;
  - (iv) eksponowanie znaków handlowych było ograniczone do materiałów wizualnych z wyłączeniem gadżetów i maskotek, w formacie mniejszym od formatu głównego przekazu Unii. Materiały audio nie mogą zawierać wskazania znaków handlowych.

Artykuł 6

Wymogi szczegółowe

1. Podczas prezentacji i degustacji znaki handlowe można eksponować wyłącznie:

- a) razem na banerze znajdującym się z przodu stoiska lub na podobnym nośniku. Powierzchnia banera nie może przekraczać 5 % całkowitej powierzchni frontu stoiska lub podobnego nośnika; lub
- b) indywidualnie dla każdego ze znaków handlowych, w neutralny i identyczny sposób, na osobnych i jednakowych segmentach struktury wystawienniczej lub podobnego nośnika, na przodzie segmentów struktury wystawienniczej lub podobnego nośnika. W tym przypadku powierzchnia eksponowanej nazwy znaku handlowego nie może przekraczać 5 % całkowitej powierzchni frontu struktury wystawienniczej lub podobnego nośnika.

2. Na stronach internetowych znaki handlowe mogą być eksponowane tylko razem w jeden z następujących sposobów:

- a) na banerze znajdującym się w dolnej części strony, którego powierzchnia nie może przekraczać 5 % całkowitej powierzchni strony internetowej, gdzie każda marka jest mniejsza niż symbol Unii odnoszący się do współfinansowania przez Unię;
- b) na wydzielonej stronie internetowej odrębnej w stosunku do strony głównej, w neutralny i identyczny sposób dla każdego znaku handlowego.

3. W przypadku materiałów drukowanych rozprowadzanych podczas prezentacji lub degustacji znaki handlowe mogą być eksponowane wyłącznie razem na jednym banerze na dole strony, którego powierzchnia nie może przekraczać 5 % całkowitej powierzchni tej strony.

*Artykuł 7***Liczba eksponowanych znaków handlowych**

1. Eksponuje się co najmniej pięć znaków handlowych.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 można eksponować mniej niż pięć znaków handlowych, pod warunkiem że spełnione są następujące dwa warunki:
  - a) istnieje mniej znaków handlowych z państwa pochodzenia organizacji inicjującej w odniesieniu do produktu lub systemu objętego programem;
  - b) z należycie uzasadnionych powodów niemożliwe było zorganizowanie programu obejmującego wiele produktów lub wiele państw, który umożliwiłby eksponowanie większej liczby znaków handlowych.
3. Spełnienie warunków, o których mowa w ust. 2, musi być należycie uzasadnione przez organizację inicjującą i poparte wszystkimi niezbędnymi dokumentami, w tym dowodami potwierdzającymi kontakt z innymi organizacjami inicjującymi oraz przedstawienie im propozycji przez daną organizację inicjującą, dotyczącej wspólnego ustanowienia programu obejmującego wiele produktów lub wiele państw, oraz powody, dla których program taki nie został ustanowiony.
4. W przypadku gdy eksponowane jest mniej niż pięć znaków handlowych, zastosowanie mają zasady określone w art. 6, a obszar powierzchni przeznaczony na znaki handlowe jest proporcjonalnie zmniejszony.

*Artykuł 8***Wskazanie systemów kwalifikujących się na mocy art. 5 ust. 4 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1144/2014, które są zarejestrowane jako znak towarowy**

W przypadku gdy program dotyczy systemu, o którym mowa w art. 5. ust. 4 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1144/2014, art. 5, 6 i 7 nie stosują się do nazw i logo tych systemów, które są zarejestrowane jako znaki towarowe.

ROZDZIAŁ III

ZARZĄDZANIE PROGRAMAMI PROSTYMI*SEKCJA 1***Wdrażanie i finansowanie programów***Artykuł 9***Wyznaczenie właściwych organów**

Państwa członkowskie wyznaczają właściwe organy krajowe odpowiedzialne za wdrożenie niniejszego rozporządzenia.

Państwa członkowskie przekazują Komisji nazwy i szczegółowe dane wyznaczonych organów oraz powiadamiają ją o każdej zaistniałej zmianie.

Komisja podaje te informacje do wiadomości publicznej w odpowiedniej formie.

*Artykuł 10***Zawieranie umów**

1. Niezwłocznie po przyjęciu aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 11 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1144/2014, Komisja przekazuje kopie wybranych programów zainteresowanym państwom członkowskim.

2. Państwa członkowskie niezwłocznie informują organizacje inicjujące o wyniku rozpatrzenia ich wniosków.
3. Państwa członkowskie zawierają umowy dotyczące wdrażania programów z wybranymi organizacjami inicjującymi w terminie 90 dni kalendarzowych od daty powiadomienia o akcie Komisji, o którym mowa w art. 11 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1144/2014, pod warunkiem że organy wdrażające, o których mowa w art. 13 tego rozporządzenia, zostały wybrane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/1829. Po upływie tego terminu żadna umowa nie może być zawarta bez uprzedniej zgody Komisji.
4. Datą rozpoczęcia wdrażania programu jest pierwszy dzień miesiąca następującego po dacie podpisania umowy. Datę rozpoczęcia można jednak odroczyć o maksymalnie 6 miesięcy, w szczególności w celu uwzględnienia sezonowości danego produktu, którego dotyczy program, lub udziału w konkretnym wydarzeniu lub targach.
5. Państwa członkowskie korzystają ze wzorów umów udostępnionych przez Komisję.
6. W stosownych przypadkach państwa członkowskie mogą dokonać zmiany niektórych warunków zawartych we wzorach umów, aby osiągnąć zgodność z przepisami krajowymi, pod warunkiem że nie narusza to prawodawstwa Unii.

Artykuł 11

Wdrażanie programów przez organizacje inicjujące

Organizacja inicjująca może sama wdrażać pewne części programu prostego, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) organizacja inicjująca ma co najmniej trzyletnie doświadczenie w realizacji działań informacyjnych i promocyjnych; oraz
- b) organizacja inicjująca dopilnowuje, aby koszt działań, które zamierza zrealizować, nie przekroczył normalnych stawek rynkowych.

Artykuł 12

Obowiązki dotyczące informacji i rejestrów

1. Organizacja inicjująca uaktualnia informacje i informuje zainteresowane państwo członkowskie o wydarzeniach i okolicznościach, które mogą istotnie wpłynąć na wdrażanie programu lub na interesy finansowe Unii.
2. Organizacje inicjujące lub organy wdrażające prowadzą rejestry i inną dokumentację potwierdzającą, które wykazują prawidłowe wdrażanie programu oraz koszty zadeklarowane jako kwalifikowalne, w szczególności:
  - a) w odniesieniu do kosztów rzeczywistych: odpowiednie rejestry i inną dokumentację potwierdzającą na potrzeby udowodnienia kosztów zadeklarowanych, takie jak: umowy, umowy podwykonawstwa, faktury i dokumentacja księgowa. Praktyki księgowe i procedury kontroli wewnętrznej umożliwiają bezpośrednie uzgodnienie kwot zadeklarowanych, kwot odnotowanych w księgach rachunkowych oraz kwot wykazanych w dokumentacji potwierdzającej.

W odniesieniu do kosztów personelu organizacja inicjująca i organy wdrażające prowadzą rozliczenie czasu pracy dotyczące zadeklarowanej liczby godzin. W przypadku braku wiarygodnego rozliczenia czasu pracy dotyczących godzin przepracowanych w ramach działania państwo członkowskie może przyjąć inny dowód potwierdzający zadeklarowaną liczbę godzin, jeżeli uzna, że zapewnia on wystarczający poziom pewności.

W przypadku osób pracujących wyłącznie przy programie nie jest wymagane rozliczenie czasu pracy, a podpisane oświadczenie potwierdzające, że dane osoby pracowały wyłącznie przy działaniu;

- b) w odniesieniu do kosztów ryczałtowych: odpowiednie rejestry i inną dokumentację potwierdzającą na potrzeby udowodnienia kwalifikowalności kosztów, na podstawie których obliczono stawkę zryczałtowaną.

Artykuł 13

Wypłata zaliczki

1. W terminie 30 dni od daty podpisania umowy, o której mowa w art. 10, organizacja inicjująca może złożyć do danego państwa członkowskiego wniosek o wypłatę zaliczki wraz z dowodem złożenia zabezpieczenia przewidzianego w ust. 2 niniejszego artykułu.
2. Wypłata zaliczki uwarunkowana jest złożeniem przez organizację inicjującą zabezpieczenia równego kwocie zaliczki na rzecz państwa członkowskiego na warunkach przewidzianych w rozdziale IV rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014 ⁽¹⁾.
3. Zaliczka stanowi nie więcej niż 20 % kwoty maksymalnego udziału Unii w finansowaniu, o którym mowa w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1144/2014.
4. Państwa członkowskie dokonują wypłaty zaliczki w terminie 30 dni od daty otrzymania zabezpieczenia przewidzianego w ust. 2 albo w terminie 30 dni od daty o 10 dni wcześniejszej od daty rozpoczęcia wdrażania programu, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza.
5. Zaliczkę rozlicza się przy wypłacie salda.
6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 5 niniejszego artykułu organizacje inicjujące mające siedzibę w państwach członkowskich otrzymujących pomoc finansową zgodnie z art. 15 ust. 3 rozporządzenia (UE) 1144/2014 mogą złożyć swój wniosek o wypłatę zaliczki w dwóch częściach. Wnioskodawcy decydujący się na skorzystanie z tej możliwości składają wniosek o pierwszą część zaliczki w terminie przewidzianym w ust. 1 niniejszego artykułu. Wniosek o pozostałą część zaliczki można złożyć dopiero po rozliczeniu pierwszej części zaliczki.

Artykuł 14

Wniosek o płatności okresowe

1. Z wyjątkiem ostatniego roku wdrażania programu wnioski o płatność okresową wkładów finansowych Unii są składane przez organizację inicjującą do państw członkowskich w terminie 60 dni od dnia, w którym zakończono dany rok wdrażania programu.
2. Wnioski te obejmują koszty kwalifikowalne poniesione w danym roku i towarzyszy im sprawozdanie okresowe zawierające okresowe sprawozdanie finansowe i okresowe sprawozdanie techniczne.
3. Okresowe sprawozdanie finansowe, o którym mowa w ust. 2, zawiera:
  - a) sprawozdanie finansowe każdej organizacji inicjującej z wyszczególnieniem kosztów kwalifikowalnych ujętych w programie oraz towarzyszącą mu deklarację, że:
    - podane informacje są kompletne, wiarygodne i zgodne z prawdą,
    - koszty zadeklarowane są kosztami kwalifikowalnymi zgodnie z art. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/1829,
    - koszty można potwierdzić odpowiednimi rejestrami i dokumentami potwierdzającymi, które zostaną okazane na żądanie lub w kontekście kontroli przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu;
  - b) poświadczenie sprawozdań finansowych sporządzone przez niezależnego, wykwalifikowanego audytora na potrzeby danej organizacji inicjującej, w przypadku gdy wkład finansowy Unii w rzeczywiste koszty programu wynosi 750 000 EUR lub więcej, a kwota wkładu finansowego Unii w rzeczywiste koszty wnioskowana w formie płatności

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 907/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, zabezpieczeń oraz stosowania euro (Dz.U. L 255 z 28.8.2014, s. 18).

okresowych wynosi 325 000 EUR lub więcej. Poświadczenie dostarcza dowodów kwalifikowalności kosztów proponowanych zgodnie z art. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/1829 i zgodności z obowiązkami określonymi w art. 12 ust. 2 niniejszego rozporządzenia;

- c) kopie stosownych faktur i dokumentów potwierdzających dowodzących kwalifikowalności kosztów, w przypadku gdy poświadczenie, o którym mowa w lit. b), nie jest wymagane.
4. Okresowe sprawozdanie techniczne, o którym mowa w ust. 2, zawiera:
- a) kopie wszystkich wykorzystanych materiałów i pomocy wizualnych, które nie zostały jeszcze przekazane państwu członkowskiemu;
  - b) opis działań przeprowadzonych w okresie, którego dotyczy płatność okresowa, z zastosowaniem wskaźników produktów i wyników programu, o których mowa w art. 22; oraz
  - c) uzasadnienie wszelkich różnic między działaniami zaplanowanymi w programie i ich oczekiwanymi produktami i rezultatami a działaniami faktycznie przeprowadzonymi lub uzyskanymi produktami i rezultatami.

Artykuł 15

Wniosek o wypłatę salda

1. Wnioski o wypłatę salda są składane przez organizację inicjującą do państwa członkowskiego w terminie 90 dni od daty zakończenia programu objętego umową, o której mowa w art. 10.
2. Wniosek uznaje się za dopuszczalny, jeżeli towarzyszy mu ostatnie sprawozdanie okresowe, sprawozdanie końcowe i badanie oceniające wyniki działań promocyjnych i informacyjnych.
3. Ostatnie sprawozdanie okresowe, o którym mowa w ust. 2, dotyczy ostatniego roku wdrażania programu. W swoich sprawozdaniach finansowych organizacje inicjujące poświadczają, że wszystkie wpływy zostały zadeklarowane.
4. Sprawozdanie końcowe, o którym mowa w ust. 2, zawiera:
  - a) końcowe sprawozdanie finansowe zawierające ostateczne podsumowanie finansowe sporządzone przez organizację inicjującą, w którym połączone są sprawozdania finansowe dotyczące wszystkich płatności okresowych i wyszczególnione są wszystkie poniesione wydatki;
  - b) końcowe sprawozdanie techniczne zawierające:
    - (i) przegląd przeprowadzonych działań oraz produktów i wyników programu z wykorzystaniem wskaźników, o których mowa w art. 22; oraz
    - (ii) streszczenie do publikacji.
5. Badanie oceniające wyniki działań promocyjnych i informacyjnych, o którym mowa w ust. 2, przeprowadza niezależny organ zewnętrzny. Organ ten korzysta ze wskaźników, o których mowa w art. 22.

Artykuł 16

Wpłaty dokonywane przez państwo członkowskie

1. Płatności okresowe i zaliczki określone w art. 13 i 14 nie mogą przekraczać łącznie 90 % kwoty całkowitego wkładu finansowego Unii, o którym mowa w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1144/2014.
2. Państwa członkowskie dokonują płatności przewidzianych w art. 14 i 15 w terminie 60 dni od dnia otrzymania wniosku o płatność, pod warunkiem że przeprowadzono wszystkie kontrole zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
3. W przypadku gdy konieczne są dalsze kontrole administracyjne lub kontrole na miejscu, o których mowa w art. 19 i 20, państwo członkowskie może przedłużyć termin określony w ust. 2, powiadamiając o tym organizację inicjującą.

*Artykuł 17***Odrzucenie kosztów niekwalifikowalnych i odzyskiwanie nienależnych płatności**

1. Podczas dokonywania płatności okresowej, płatności salda końcowego lub po dokonaniu tych płatności państwa członkowskie odrzucają wszelkie koszty uznane za niekwalifikowalne, w szczególności w wyniku kontroli przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.
2. Organizacja inicjująca dokonuje zwrotu nienależnych płatności zgodnie z rozdziałem III sekcja 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 908/2014 ⁽¹⁾.

Zastosowanie ma stopa procentowa określona w art. 83 ust. 2 lit. b) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1268/2012 ⁽²⁾.

*SEKCJA 2***Kontrola wdrażania programów i powiadomienia przekazywane przez państwa członkowskie***Artykuł 18***Kontrola procedury wyboru organów wdrażających**

Przed podpisaniem umowy, o której mowa w art. 10, państwa członkowskie sprawdzają, czy organy wdrażające wybrano zgodnie z procedurą konkursową przewidzianą w art. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/1829.

*Artykuł 19***Kontrole administracyjne programów prostych**

1. W trakcie kontroli administracyjnych państwa członkowskie systematycznie weryfikują wnioski o płatności, w szczególności sprawozdania towarzyszące wnioskowi oraz kwalifikowalność kosztów zgodnie z art. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/1829.
2. Państwa członkowskie żądają wszelkich dodatkowych informacji, które uznają za niezbędne, i w stosownych przypadkach przeprowadzają dodatkowe kontrole, w szczególności gdy:
  - a) wymagane sprawozdania nie zostały przedłożone lub są niekompletne;
  - b) rewizja administracyjna poświadczenia sprawozdań finansowych nie zapewnia odpowiednich dowodów co do kwalifikowalności kosztów zgodnie z art. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/1829 i zgodności z obowiązkami, o których mowa w art. 12 ust. 2 niniejszego rozporządzenia; lub
  - c) istnieją wątpliwości odnośnie do kwalifikowalności kosztów zadeklarowanych w sprawozdaniach finansowych.

*Artykuł 20***Kontrole na miejscu programów prostych**

1. Państwa członkowskie wybierają wnioski o płatność do skontrolowania na podstawie analizy ryzyka.

Wyboru dokonuje się w sposób zapewniający, aby każdy program prosty poddawany był kontroli na miejscu co najmniej raz w trakcie jego wdrażania w okresie między wypłatą pierwszej płatności okresowej a wypłatą salda.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 908/2014 z dnia 6 sierpnia 2014 r. ustanawiające zasady dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, przepisów dotyczących kontroli, zabezpieczeń i przejrzystości (Dz.U. L 255 z 28.8.2014, s. 59).

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 362 z 31.12.2012, s. 1).

2. Kontrole na miejscu składają się z kontroli technicznych i księgowych w lokalach organizacji inicjującej oraz w stosownych przypadkach w lokalach organu wdrażającego. Państwa członkowskie weryfikują, czy:

- a) przedłożone informacje i dokumenty są dokładne;
- b) koszty zadeklarowano zgodnie z art. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/1829 i art. 12 ust. 2 niniejszego rozporządzenia;
- c) wszystkie zobowiązania przewidziane w umowie, o której mowa w art. 10, zostały wypełnione;
- d) spełniono wymogi określone w art. 10 i 15 rozporządzenia (UE) nr 1144/2014.

Nie naruszając przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1848/2006 ⁽¹⁾, państwo członkowskie informuje Komisję w jak najkrótszym terminie o każdej nieprawidłowości stwierdzonej w trakcie kontroli.

Kontrole na miejscu mogą być ograniczone do próby obejmującej co najmniej 30 % kosztów kwalifikowalnych. Taka próba musi być wiarygodna i reprezentatywna.

W przypadku wykrycia jakiegokolwiek niezgodności państwa członkowskie sprawdzają wszystkie dokumenty dotyczące zadeklarowanych kosztów lub ekstrapoluje się wyniki próby.

3. Państwa członkowskie sporządzają sprawozdanie obejmujące każdą kontrolę na miejscu. W sprawozdaniu tym wyraźnie określa się zakres i wyniki przeprowadzonych kontroli.

Artykuł 21

Powiadomienia przekazywane Komisji w przypadku programów prostych

1. W odniesieniu do wszystkich płatności dokonywanych w odniesieniu do programów prostych państwa członkowskie do dnia 15 lipca każdego roku powiadamiają Komisję o następujących danych obejmujących poprzedni rok kalendarzowy:

- a) wykonanie finansowe i wskaźniki produktu, o których mowa w art. 22;
- b) skutki programów ocenione z wykorzystaniem systemu wskaźników, o których mowa w art. 22;
- c) wyniki kontroli administracyjnych i kontroli na miejscu przeprowadzonych zgodnie z art. 19 i 20.

2. Takie powiadomienie dokonywane jest elektronicznie przy użyciu udostępnionej przez Komisję specyfikacji technicznej dotyczącej transferu danych.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 22

System wskaźników na potrzeby oceny skutków programów informacyjnych i promocyjnych

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia wspólne ramy na potrzeby oceny skutków programów informacyjnych i promocyjnych w oparciu o system wskaźników. System ten obejmuje następujące trzy zestawy wskaźników skuteczności działania: wskaźniki produktu, wskaźniki wyników i wskaźniki skutków.

- a) Wskaźniki produktu służą do pomiaru poziomu realizacji działań przewidzianych w każdym z programów.
- b) Wskaźniki wyników służą do pomiaru bezpośrednich, natychmiastowych skutków działań.
- c) Wskaźniki skutków służą do pomiaru korzyści wykraczających poza skutki natychmiastowe.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1848/2006 z dnia 14 grudnia 2006 r. dotyczące nieprawidłowości i odzyskiwania kwot niesłusznie wypłaconych w związku z finansowaniem wspólnej polityki rolnej oraz organizacji systemu informacyjnego w tej dziedzinie i uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 595/91 (Dz.U. L 355 z 15.12.2006, s. 56).

2. W każdej propozycji programu informacyjnego i promocyjnego przedłożonej Komisji przez organizację inicjującą określa się, które wskaźniki z każdego zestawu wskaźników skuteczności działania zostaną wykorzystane do oceny skutków tego programu. W stosownych przypadkach organizacja inicjująca korzysta ze wskaźników określonych w załączniku lub może użyć innych wskaźników, jeżeli może wykazać, że ze względu na charakter danego programu wskaźniki te są bardziej odpowiednie.

Artykuł 23

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 grudnia 2015 r. w odniesieniu do propozycji programów przedstawionych od dnia 1 grudnia 2015 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 października 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wykaz wskaźników, o których mowa w art. 22, na potrzeby oceny skutków programów informacyjnych i promocyjnych

W systemie wskaźników odnoszących się do działań podejmowanych przez organizacje inicjujące w ramach programów informacyjnych i promocyjnych niekoniecznie uwzględniono wszystkie czynniki, które mogą pojawiać się i oddziaływać na produkty, wyniki i skutki programu operacyjnego. W tym kontekście informacje dostarczane przez wskaźniki należy interpretować w świetle ilościowych i jakościowych informacji dotyczących innych kluczowych czynników przyczyniających się do powodzenia lub niepowodzenia we wdrażaniu programu.

1. Wskaźniki **produktu** obejmują na przykład:

- liczbę zorganizowanych wydarzeń,
- liczbę spotów reklamowych wyemitowanych w telewizji/radiu lub opublikowanych reklam drukowanych lub internetowych,
- liczbę komunikatów prasowych,
- wielkość grupy docelowej, do której skierowane są konkretne działania (na przykład liczba specjalistów, którym przesłano materiały reklamowe),
- liczbę subskrybentów biuletynu przesyłanego pocztą elektroniczną.

2. Wskaźniki **wyników** obejmują na przykład:

- liczbę specjalistów/ekspertów/importerów/konsumentów, którzy wzięli udział w wydarzeniach (takich jak: seminaria, warsztaty, degustacje itp.),
- liczbę specjalistów/ekspertów/importerów/konsumentów, do których dotarły spoty reklamowe w telewizji/radiu/ reklamy drukowane lub internetowe,
- liczbę specjalistów/ekspertów/importerów/konsumentów, którzy wzięli udział w wydarzeniach i skontaktowali się z organizacją producentów/producentami,
- liczbę nieodpłatnych artykułów opublikowanych w prasie w okresie objętym sprawozdaniem dotyczącym kampanii informacyjnej,
- liczbę odwiedzających na stronie internetowej lub polubień na portalu Facebook,
- wartość materiałów w mediach.

3. Wskaźniki **skutków** obejmują na przykład:

- tendencje w zakresie sprzedaży w danym sektorze w roku następującym po kampaniach promocyjnych w regionie, w którym kampanie te miały miejsce, w porównaniu z rokiem poprzednim i w porównaniu z ogólnymi tendencjami w zakresie sprzedaży na danym rynku,
- tendencje w zakresie konsumpcji w odniesieniu do danego produktu w tym kraju,
- wartość i wielkość unijnego wywozu promowanego produktu,
- zmianę w udziale w unijnym rynku produktów,
- tendencję w średniej cenie sprzedaży produktu wywożonego w państwie, w którym kampanie miały miejsce,
- zmianę w poziomie rozpoznawalności logo unijnych systemów jakości,
- zmianę w wizerunku unijnych produktów wysokiej jakości,
- zwiększenie wiedzy na temat nieodłącznych wartości/innych zalet unijnych produktów rolnych, które to walory wymieniono w art. 3 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1144/2014,
- wzrost zaufania konsumentów w następstwie wdrożenia programu,
- zwrot z inwestycji.